

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/97/EØF

af 29. oktober 1993

om supplerung af direktiv 91/263/EØF for så vidt angår satellitjordstationsudstyr

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel
100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I den grøn bog om en fælles politik for satellitkom-
munikation i Det Europæiske Fællesskab, som
Kommissionen har ladet udarbejde, foreslås indfø-
relse af gensidig anerkendelse af typegodkendelser
for satellitjordstationsudstyr som en af de vigtigste
forudsætninger bl.a. for etablering af et EF-marked
for satellitjordstationsudstyr;

(2) i Rådets resolution af 19. december 1991 om
etablering af et fælles marked for satellittele-
tjenester og -udstyr ⁽⁴⁾ fastslås det, at et af hovedmå-
lene i satellitkommunikationspolitikken er at
harmonisere og liberalisere satellitjordstationsudstyr
på en sådan måde, at der tages hensyn til de vilkår,
som er nødvendige for opfyldelsen af væsentlige
krav;

(3) i nævnte resolution noterer Rådet sig med interesse,
at Kommissionen har til hensigt at stille forslag om
foranstaltninger med henblik på en indbyrdes
tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om
satellitjordstationsudstyr, herunder gensidig aner-
kendelse af udstyrets overensstemmelse efter de
allerede udarbejdede retningslinjer i direktiv
91/263/EØF ⁽⁵⁾;

(4) opnåelsen af et åbent EF-marked for satellitjord-
stationsudstyr forudsætter effektive og virkningsfulde
harmoniserede procedurer for certificering, prøv-
ning, mærkning, kvalitetskontrol og produktover-
vågning; alternativet til fællesskabslovgivning er, at
medlemsstaterne forhandler sig frem til et tilsva-
rende kompleks af bestemmelser, hvilket ville inde-
bære åbenlyse problemer som følge af de mange
organer, der i så fald skulle deltage i de forskellige
bilaterale forhandlinger; dette ville ikke kunne
gennemføres hurtigt og effektivt, og målsætning-
erne for den foreslåede foranstaltning kan derfor
ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemssta-
terne; for et EF-direktiv taler derimod, at denne
lovgivningsform flere gange i bl.a. telekommuni-
kationssektoren har vist sig at være praktisk, hurtig og
effektiv; den tilsigtede målsætning kan derfor bedst
realiseres på fællesskabsplan;

(5) Som Fællesskabets lovgivning er udformet på nuvæ-
rende tidspunkt, er det — på trods af Fællesskabets
grundspætning om frie varebevægelser — nødvendigt
at acceptere samhandelshindringer, der skyldes
forskelle i medlemsstaternes lovgivning om
markedsføring af produkter, når dette er en forud-
sætning for at opfylde de væsentlige krav; harmoni-
seringen af lovgivningerne består derfor i dette
tilfælde kun i at specificere de krav, der er

⁽¹⁾ EFT nr. C 4 af 8. 1. 1993, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993, s. 74;
og afgørelse af 27. oktober 1993 (endnu ikke offentliggjort i
Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 161 af 14. 6. 1993, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 8 af 14. 1. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1.